

พระราชกฤษฎีกา

เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบ้านญ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช พ.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นบท ๓๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เห็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบ้านญ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามประมวลรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบ้านญ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ ทว แห่งพระราชบัญญัติฯ
เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบ้านาญ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติฯ เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบ้านาญ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ทว ผู้ได้รับหรอมสทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับ
กระทรวงคลาโน้ม ผู้ได้รับหรอมสทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ
เพราเหตุพพลภพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาท
หรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบ้านาญ
ข้าราชการในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๑ และยังคงได้รับหรอมสทธิได้รับ
อยู่ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ เดือนละตัวอัตรางานเดือนนั้นสูงสุด
ของบัญชือตราช่างเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการแต่ละประเภท ตาม
กฎหมายว่าด้วยการให้ปรับใช้บัญชือตราช่างเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชือ^๑
อัตรางานเดือนทหาร บัญชืออัตรางานเดือนข้าราชการตัวรวม บัญชือตราช
างงานเดือนข้าราชการตุลาการและตจะ ให้ยุติธรรม หรือบัญชือตราช่างงานเดือน
ข้าราชการอัยการ แล้วแต่กรณี ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตรางานเดือนละ
ร้อยละสามสิบเก้าของจำนวนเงินเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรอมสทธิได้รับ^๒
แต่ทั้งนี้ เมื่อร่วม ช.ค.บ. ตามวรรคนกับบัญชือเบี้ยหวัดหรือบำนาญแล้ว ให้ได้รับ^๓
ไม่เกินอัตรางานเดือนนั้นสูงสุดของบัญชืออัตรางานเดือนหมายเลข ๓ ของ
ข้าราชการแต่ละประเภทดังกล่าว

ผู้ได้รับหรอมสทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงคลาโน้ม
ผู้ได้รับหรอมสทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราเหตุพพลภพ
บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ใน

เดือน ส.ค ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕

อุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบ้านเมืองข้าราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๒๓ เป็นต้นมา และยังคงได้รับทรงมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๒๕ เดือนละต่อคราวอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลขอ ๗ ของข้าราชการแต่ละประเภท ตามกฎหมายว่าด้วยการให้ปรับให้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการเพื่อเรื่อง บัญชีอัตราเงินเดือนทหาร บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตัวรวม บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการติดตามและคงให้ยกตั้งรัฐ หรือบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ อั้นการ แล้วแต่กรณีให้ได้รับ ช.ก.บ. เพิ่มอกในอัตราเดือนละร้อยละสิบหก ของจำนวนเบียหัวด้วย หรือบ้านญี่ปุ่นให้ได้รับทรงมีสิทธิได้รับ แต่งหนาเมื่อร่วม ช.ก.บ. ตามวรรคกับเบียหัวด้วยร้อยบ้านญี่ปุ่นแล้ว ให้ได้รับไม่น้อยกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลขอ ๗ ของข้าราชการแต่ละประเภทดังกล่าว

สำหรับผู้มีสิทธิได้รับบ้านญี่ปุ่นพิเศษหรือบ้านญี่ปุ่นปกติในฐานะทายาทหรือผู้อุปถัมภ์การหรือผู้อยู่ในอุปการะ ให้ถือบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลขอ ๗ ของผู้ที่ก่อให้เกิดสิทธิในบ้านญี่ปุ่นพิเศษหรือบ้านญี่ปุ่นปกติคนนั้น

ผู้ได้รับทรงมีสิทธิได้รับบ้านญี่ปุ่นรายได้ไม่น้อยกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลขอ ๗ ของข้าราชการแต่ละประเภท มาใช้บังคับ ให้ใช้อัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการเพื่อเรื่องหมายเลขอ ๗

การคำนวณ ช.ก.บ. ถ้า “เงินของบาทให้บัง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิลปสุถานนท์

นายกรัฐมนตรี

เดือน ก.ค ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติการบันชี คือ เนื่องจากได้มีการปรับใช้บัญชีอัตราเงินเดือนนำราชการโดยให้ได้รับตามบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๒๕ ในการนี้สมควรให้ผู้ได้รับธรรมสิทธิ์ได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญโดยรับเงินช่วยเหลือเพิ่มขึ้นในรูปเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญด้วย แต่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีอยู่สองประเภท คือ ประเภทแรกได้แก่ผู้ได้รับธรรมสิทธิ์ได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญในวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๒๕ (วันใช้บังคับพระราชบัญญัติการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และได้รับเงินช่วยค่าครองชีพเพิ่มในอัตราอัตรายละสิบของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญคงต่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๒๓ (หลังวันที่พระราชบัญญัติการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดคงต่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๒๓ ใช้บังคับ) โดยคำนวณจากเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๒ และยังไม่มีการเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพ จึงจำเป็นต้องปรับให้มุกคละส่องประเภทให้ได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพเพิ่มในอัตราส่วนเท่าเทียมกันและลดลงถ้ากับเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ดังนั้น ผู้ได้รับเบี้ยหวัดฯ ประเภทแรก จึงควรให้ได้รับเงินช่วยค่าครองชีพเพิ่มขึ้นในอัตราอัตรายละสามสิบเก้าและผู้ได้รับเบี้ยหวัดฯ ประเภทหลังจึงควรให้ได้รับเงินช่วยค่าครองชีพเพิ่มขึ้นในอัตราอัตรายละสิบหกของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ทั้ง ๒ ตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๒๕ เป็นตนไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้